

Autoportret în alb

Costel Zăgan

Poetul se compune probabil și dintr-o grădină
Prevăzută în față cu șuruburi și flori de câmp
Cu iarbă care ruginește de la prima oră
Când roua nici nu s-a ridicat până la genunchiul broaștei
Dar domină toate înălțimile posibile la acea oră
În negru și-n alb abis lângă abis
Un Turn Babel în toate direcțiile
De la mansardă pândesc c-un binoclu în infraroșu
Cum omul coboară din ce în ce mai des din maimuță și uită fereastra deschisă
Cerul rămâne iar vacant
La pian semnez o cerere de punere în posesie muzicală
Brusc un glonț ca o scrisoare de dragoste îmi găurește autoportretul
Lăsându-l natură moartă cu doi îngerii și-un covrig în do minor.

Costel Zăgan, EREZII SECOND HAND, 2014